

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. dubna 2015 samosoudcem Mgr. Pavlem Pachnerem, **takto:**

Obžalovaní

P e t r K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Jablonci nad Nisou, trvale bytem [REDACTED],

M i c h a l V i l é m Š [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Jablonci nad Nisou, trvale bytem [REDACTED]

J a k u b S [REDACTED],

nar. [REDACTED] ve Frýdlantu, okres Liberec, trvale bytem [REDACTED]
k doručení [REDACTED]

se podle § 226 písm.b) tr. řádu **z p r o š ť u j í o b ž a l o b y** pro skutek, že

v Liberci, ul. Letná dne 15. 8. 2012 kolem 20:00 hod. ve vestibulu a na parkovišti před obchodním domem OBI, poté co jakožto pracovníci bezpečnostní agentury Jakub S [REDACTED] a Michal V [REDACTED] Š [REDACTED] provedli kontrolu Jaroslava J [REDACTED] nar. [REDACTED], v souvislosti s možným odcizením zboží z prodejny, když odcizení zboží nebylo zjištěno, a bránili Jaroslavu J [REDACTED] s jeho rodinou v odchodu z prodejny, Jaroslav J [REDACTED] vytlačil Jakuba S [REDACTED] do vestibulu a před samotnou prodejnu, kde se vzájemně strkali, přičemž Jakub S [REDACTED] udeřil Jaroslava J [REDACTED] pěstí do obličeje, tento spadl na zem a následně byl kopán

do žeber, když Michal V. Š. mu zkroutil ruku dozadu a držel ho až do příjezdu policie, a Petr K. udeřil otevřenou dlaní do obličeje Bohumila J., nar. [REDACTED]

**č í m ž m ě l i s p á c h a t přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,
neboť v žalobním návrhu uvedený skutek není trestným činem.**

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Orlická 4/2020, Praha 3, IČ 41197518 a Jaroslav J. nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na obžalované byla podána obžaloba pro skutek popsany ve výroku rozsudku, jímž měli spáchat přečin výtržnictví podle § 358 odst.1 tr. zákoníku.

Soud v hlavním líčení vyslechl obžalované, svědky Jaroslava J. Bohumila J. Gabrielu J. a Oldřišku K. se souhlasem státní zástupkyně i obžalovaných byly podle § 211 odst.6 tr. řádu přečteny úřední záznamy o podání vysvětlení Andrey B. Lenky B. a Moniky K. Byl proveden důkaz shlednutím kamerových záznamů z prodejny OBI, lékařskými zprávami o zranění Jakuba S. a Jaroslava J. a obsahem spisu Okresního soudu v Liberci 5 T 40/2013.

Obžalovaní spáchání trestného činu popřeli.

Obžalovaný Petr K. J. mladšího neudeřil, ošetřován byl někdo úplně jiný. Neměl důvod ho udeřit, pouze mu bránil v napadání pana S. V době, kdy přišel na místo činu, prali se pan S. s panem J., k panu S. přiskočil mladý J. a začal ho bít pěstmi do hlavy. Proto ho chytil za ruku a odtáhl stranou, kde mu bránil, aby se dostal zpět. Kluk byl sprostý. Před incidentem mělo dojít ke krádeži sady opalovacích trysek. Obsluhoval J. přímo u regálu, ukazoval jim zboží. Pak si šel po své práci. Asi po 10 minutách byl přivolán ochrankou, aby zkontroloval zboží v regálu. Zboží fyzicky nesouhlasilo a sdělil to ochrance. K incidentu přišel až když probíhal před prodejnou. Účast pana Š. neviděl.

Obžalovaný Michal V. Š. se do incidentu zapojil až před prodejnou. Když pan J. seděl na panu S. a držel ho pod krkem, vzal ho zezadu za ruce, zvedl a držel až do příjezdu policie. Před konfliktem v prodejně monitorovali rodinu, která je upoutala svým chováním. Měli mít asi 12 ks zboží, ale na prodejním pultu pokladny se objevilo asi o dva kusy méně. Pan J. měl pravou ruku stále dole pod úrovní pokladny, pracoval jen levou, a po převzetí tašky se zbožím opět pravou ruku s nějakým zbožím schoval pod tašku. Proto provedli kontrolu. Za pokladnou jej zkontrolovali, ale počet zboží souhlasil. Paní se mezi tím stále bavila s pokladní. J. se po kontrole ptal, zda může jít. Pustili ho s tím, že počkají na paní. Paní J. pak požádali o paragon, z něhož zjistili, že tam dva kusy zboží chybí. Vydali se proto za J. na parkoviště a požádali pana J., aby se vrátil. J. souhlasil a s ním šla celá rodina. Sami žádali o policii, že nic nevzali. Obžalovaný zavolal městskou policii. Chvilí se dohadovali u informačního centra, pak chtěl mladý J. odejít, pan S. mu zastoupil cestu, Pan J. proti němu vystartoval a

všech pět se hrnulo ke vchodu a chtěli je vytlačit. Obžalovaný dostal ránu, spadly mu brýle a desky. Zvedl je a odnesl do kanceláře. Když znovu vyšel ven, viděl pana J. sedět na panu S. a držet ho za krk. Proto chytil J. za ruce a držel ho asi půl minuty, než přijela městská policie.

Obžalovaný Jakub S. uvedl, že pana J. sledovali kamerou až ke kase. Na pásu viděli veškeré zboží kromě dvou nástavců na horkovzdušnou pistoli. Při kontrole měl nástavce u sebe. Zatímco kolega P. (nyní Š.) čekal na paní, obžalovaný šel zpět ke kamerám, kde viděl, že J. měl věci pod úrovní pokladního pásu. Šli proto ven a vyzvali pana J. aby se s nimi vrátil. Souhlasil a připojila se k němu celá rodina. Když pan P. prováděl kontrolu, J. chtěl přítomnost policie. Proto zavolali policii. Obžalovaný stál u výstupu z prodejny. J. začal jevit známky agresivity, říkal, že nemá čas, že ho neprávem zadržují. Mezitím byl přivolán pan K., aby zkontroloval, zda je v pořádku zboží. k obžalovanému přišel J. mladší a ptal se, zda může ven. Ptal se na to kolegů a na to reagoval pan J. tím, že ho začal vytlačovat ven. Periferně viděl, že se něco stalo panu P., který se ohýbal. V tu chvíli byl J. udeřen do levé části obličeje. Úder mu vrátil do pravé části obličeje do úrovně úst. J. ho opakovaně udeřil do obličeje a pak mu podkopl nohy. Obžalovaný upadl a zlomil si prostředníček na pravé ruce. Pak ho J. vzal do kravaty a pokřikoval, že ho zabije. Chvilku ho dusil, až přiběhl pan Pliska a nějak ho z obžalovaného strhl. Když se obžalovaný sbíral a rozdýchával, J. vykřikoval, že ho udeřil a chce sanitku a začal vyhrožovat právníkem. Na místo přijela nejdříve městská policie, pak Policie ČR a sanitka. Obžalovaný neviděl žádné napadení J. mladšího, naopak on startoval na pana K. a snažil se ho vyprovokovat.

Svědka Jaroslav J. byl s rodinou nakupovat v OBI. Šli jen pro drobnosti a nebrali si nákupní košík. Po namarkování zboží manželka platila a on odcházel s taškou. Zastavil jej pán z ochranky a chtěl vidět, co koupil. Ukázal mu obsah tašky, pán řekl, že je vše v pořádku a nechal ho odejít. Když došli k autu a nákup naložil do auta, přišel ten pán k nim a chtěl, ať se vrátí, že něco není v pořádku. Vrátil se do prodejny, kde mu bylo sděleno, že něco odcizil a bude se čekat na policii. S tím nesouhlasil, protože už ho jednou zkontrolovali. Trvali na tom, aby počkal na policii. Nebránil se, ale požádal, aby nechali odejít manželku s dětmi. Pak je ostraha začala urážet, přišel mladší pán, který manželce bránil v odchodu. Přitom se dostali do meziprostoru, kde jsou dveře, a tam jej napadl mladší pán z ochranky. Do potyčky se připojil i ten starší pán a asi dva další prodavači.

K doplňujícím dotazům uvedl, že Muž s ochranky bránil manželce v odchodu tak, že stál před ní a dokonce do ní šťouchnul. Když se dostali do meziprostoru, napadl ho muž pěstí do obličeje. K návratu do prodejny od auta byl vyzván pouze on, ale manželka s dětmi šly s ním. Část nákupu byla již v autě, část nesl zpět. Nebyl problém auto prohlédnout, věci z něj mohl vyndat. Stejně poté nechal auto prohlédnout policií.

Napadl jej ten mladší pán z ochranky, neví, co se dělo za ním, ale byli tam i další. Ještě venku se chvíli „muchlali“ než přišel starší pán a zkroutil mu ruce za záda.

V meziprostoru dostal ránu pěstí, pak ležel na zemi a dostal několik kopanců. Útočili na něj dva nebo tři lidé. Rodina se snažila incidentu bránit a mladší syn dostal facku od jednoho prodavače.

U pokladny používal jen jednu ruku, protože ve druhé měl mobilní telefon.

Podle svědka Bohumila J. přišla po zaplacení věcí u pokladny ochranka a zkontrolovala jim tašku. Vše bylo v pořádku. Došli k autu a ochranka přišla znovu, aby se vrátili. Vrátili se a znovu jim prohledali tašky. Nic nenašli a začali na ně křičet, že jsou zloději a že počkají na policii. Táta byl ochoten počkat, ale máma chtěla jít domů. Nechtěli je pustit a tak se začali přetlačovat ven. Mladší pán uhodil tátu a začali se spolu prát. Pak vyběhli na

parkoviště. Svědek tam lítal a snažil se je roztrhnout. Pak dostal facku od prodavače. Měl tam potom modřinu. Nepamatuje si, na jakou tvář, domnívá se, že na levou, (avšak rukou při zmínění facky naznačoval tvář pravou).

V odchodu jim ochranka bránila tím, že si před ně stoupala a strkala je zpět dovnitř. Až když táta dostal ránu a bránil se, dostali se nějak ven. V odchodu jim bránili dva, jeden mladší, druhý starší. Když vyběhli ven, přiběhli ještě nějakí prodavači. Venku se táta s mužem z ochranky váleli po zemi. Když k nim přišel, ať toho nechají, dostal facku od prodavače. Měl vestu a před tím je obsluhoval.

Do rvačky zasáhl jen ten starší pán. Držel tátu za ruce a druhý mu dal pěstí. Zatímco jeden ho držel, druhý ho bil.

Svědka i jeho tátu pak odvezla sanitka, takže neví, co se dělo dál.

Podle svědkyně Gabriely J. si manžel šel koupit nějaké nářadí. Byli tam s celou rodinou. Obsluhoval je prodavač. U pokladny dávali zboží na pás, ona platila a manžel zboží dával do tašek. U pokladny byla s dcerou, manžel se syny již byli za pokladnou. Když odcházela od pokladny, všimla si, že se s manželem baví starší pán. Došli do auta, ona si sedla a manžel nakládal věci. Pak přišel ten starší pán, říkal, že něco není v pořádku a mají se vrátit. Vrátila se s manželem, i když nemusela, ale zajímalo jí, o co se jedná. Byl tam mladší pán v uniformě a tvrdil, že manžel něco vzal. Chtěla jít s věcmi do suta, ale bránili jim v odchodu, dostali se až do meziprostoru, kde do ní strčili. Manžel se jí zastal a dostal od mladšího muže ránu pěstí. Vznikla mela, vytlačilo se to před obchod. Běhaly tam i nějaké prodavačky, byl tam zmatek, dcera brečela a ona nevěděla, koho má dřív sledovat.

Při návratu od auto do obchodu zůstal nákup v autě. Neví, kdo co z obchodu nesl. Ochranka je urážela, že jsou zloději. Když jim nabízeli, ať se jdou podívat do auta, muži z ochranky odmítali a křičeli, že budou čekat na policii.

Když řekla, že odchází a vzala dceru za ruku, řekli jí, že odcházet nebude. Bránili jí i fyzicky, tahali je, tlačili je zpět a strkali do nich. Ven se dostala tak, že prostě šla, do nikoho nestrkala, jen ho obešla. Když vznikla mela, snažila se jen držet plačící dceru. Manželovi tekla krev z pusy, měl roztrhané tričko. Syn dostal facku, což neviděla, ale upozornila ji na to nějaká paní, která tam čekala až do příjezdu policie.

Z meziprostoru se dostala poté, kdy se mladší muž začal prát s manželem a ostatní se začali soustředit na ně a přestali si všimnout svědkyně s dětmi.

Starší muž manžela zezadu tahal, neví, zda je chtěl roztrhnout nebo pomáhal mladšímu. Byli i na zemi, manžel měl odřená kolena a roztrhané tričko. Do rvačky se zapojoval i prodavač.

Svědkyně zavolala sanitku. Sanitka odvezla manžela a syna. Svědkyně pak umožnila policii prohledat jejich auto.

Svědkyně Oldřiška K. pokladní v OBI, popsala, že ochranka vyběhla za J. hned, jak odešli od pokladny. J. u pokladny neustále jednou rukou manipuloval se zbožím. Ochranka chytila pana J. a ten strčil do pana Š. Pan Š. tam spadl, spadly mu desky a brýle. Pak vyběhl na pomoc pan K. byla přesvědčena, že ke konfliktu došlo ihned po zaplacení u její pokladny. Ale nemohla sledovat, kam odcházejí, protože měla další zákazníky.

Z podání vysvětlení Andrey B. nebyly zjištěny žádné konkrétní skutečnosti k průběhu potyčky a jejím účastníkům. Pouze viděla skupinku lidí, kteří se vzájemně napadali. Kolem skupiny běhala malá holčička a křičela :“Nechte tatínka!“

Z podání vysvětlení Lenky B. [REDAKCE] vyplývá, že viděla zákazníka se synem napadat mladšího muže z ostrahy venku před OBI. Zákazníkova syna pak odtrhl pracovník od náradí v OBI. Zákazníci poměrně dlouho chodili po obchodě.

Z podání vysvětlení Moniky K. [REDAKCE] vyplývá, že mezi zákazníky a ostrahou probíhal velký křik. Hádali se a byl tam velký rozruch. Když se otočila ke vchodovým dveřím, viděla pana P. [REDAKCE] ležet na zádech, deskami si kryl obličej a mladí se do něj snažili kopat. Pan S. [REDAKCE] už byl asi venku. Otočila se zpět, protože měla na infu zákazníky a zavolala kód 112, načež se seběhli další zaměstnanci OBI.

Ze záznamu z kamerových systémů prodejny OBI bylo zjištěno, že rodina J. [REDAKCE] přišla k pokladně, skládali na pás zboží. Jaroslav J. [REDAKCE] po celou dobu držel nějaký předmět v pravé ruce pod úrovní pokladního pásu a se zbožím na pásu manipuloval pouze levou rukou. Jako poslední šla paní J. [REDAKCE]. Připravovala si peníze, pan J. [REDAKCE] skládal věci do tašky, ale pouze levou rukou, pravou držel neustále pod pultem pokladny. Při odchodu od pokladny ho zastavil pracovník ochranky. Po odchodu rodiny vyběhl z prodejny pracovník ochranky (Š. [REDAKCE]) a vrátil se s J. [REDAKCE] a jeho rodinou zpět do prodejny. Rodina postávala u východu z prodejny, přičemž do prodejny stále vcházeli další zákazníci. Je vidět postava muže, jak stojí v prostoru východu čelem ke kameře. Po několika minutách je vidět rodinu J. [REDAKCE] stát čelem k východu, proti nim dva muži. Rodina vyráží ven z obchodu a vystrkuje do meziprostoru oba před nimi stojící muže. Následně jsou na záběru patrný pouze nohy, protože kamera je umístěna nad pokladnami v takovém úhlu, který nezabírá celý vestibul. Vzhledem k nízké kvalitě záznamu nelze přesně identifikovat, kdo na záběru v meziprostoru je. Poté se vrátil pracovník ochranky do prodejny a opět vyběhl z prodejny. Na záznamu z kamery z parkoviště je vidět, jak z prodejny vybíhá skupina lidí, které nelze přesně identifikovat. K hloučku se seběhly další osoby, je mezi nimi patrná potyčka. Ve výhledu zčásti brání stojící přívěsné vozíky a přijíždějící vozidlo, které osoby částečně zakrylo. Nezřetelnost záznamu je způsobena i vzdáleností kamery a špatnou kvalitou záznamu.

Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že to byl právě poškozený, kdo konflikt vyvolal a započal fyzický útok vůči ostraze prodejny. Kromě výpovědí všech tří obžalovaných, proti nimž stojí pouze výpovědi poškozeného, jeho manželky a syna, verzi obžalovaných potvrzují i Oldřiška K. [REDAKCE], Lenka B. [REDAKCE] a Monika K. [REDAKCE]. Prvotní fyzický útok poškozeného a jeho rodiny spočívající v násilném vytlačení pracovníků ostrahy vyplývá i z kamerového záznamu. Ze záznamu nebylo prokázáno tvrzení svědků J. [REDAKCE] o jakémkoliv bránění v odchodu, nota bene o fyzickém napadání, strkání apod. Naopak je patrné hromadné, že to byli J. [REDAKCE], kdo pracovníky ochranky vytlačil do vestibulu, což byl prvotní násilný impuls. Ze záznamu z kamerového systému také vyplývá důvodné podezření ostrahy z odcizení zboží poškozeným, který drží jakýsi předmět pod úrovní pokladního pásu, na nějž vykládá zboží. Mezi výpověďmi členů rodiny J. [REDAKCE] jsou zásadní rozpory při popisu skutkového děje a to jednak mezi sebou navzájem, tak i v rámci samotných výpovědí jednotlivých svědků. Jejich verze je pak i v rozporu se záznamem kamerového systému.

Kromě lékařských zpráv ohledně zranění poškozeného spis obsahuje i lékařské zprávy o zranění obžalovaného Jakuba S. [REDAKCE]. Zatímco Jaroslav J. [REDAKCE] byl vyšetřen se závěrem traumatický blok krční páteře, zhmoždění hrudníku vpravo a oděrky a zhmožděniny obou kolen a levého lokte a podezření na otřes mozku, Jakub S. [REDAKCE] utrpěl mezikloubní zlomeninu báze posledního článku 3. prstu pravé ruky, pohmoždění a naražení 4. prstu pravé ruky, podlitiny a zhmoždění za pravým uchem, natržení pokožky boltce pravého ucha a pohmoždění v oblasti hrudní kosti, tedy zranění podstatně závažnější.

Přečinu výtržnictví podle § 358 odst.1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo do se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu, např. usnesení ze dne 17. října 2012, sp. zn. 5 Tdo 1079/2012, se výtržností rozumí jednání, které závažným způsobem (hrubě) narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 12. 1989, sp. zn. 6 Tz 37/89, publikované pod č. 44/1990 Sb. rozh. tr.). Je to na rozdíl od hrubé neslušnosti zpravidla fyzické nebo psychické násilí, které je namířeno proti osobám i věcem. Uvedené dvě formy jednání jsou upřesněny příkladným výčtem, v němž jsou zejména uvedeny: napadení jiného, kterým je jakýkoli fyzický útok proti tělesné bezpečnosti osoby, ale i vulgární slovní výpady proti jinému apod.; hanobení historické nebo kulturní památky, kterým je projev subjektivní nevážnosti směřující k hrubému znevážení a často i poškození takové památky; hanobení hrobu, jímž je obdobný projev směřující proti hrobu, náhrobnímu kamení a jiným náhrobním deskám, sochařské, květinové a jiné výzdobě; rušení hrubým způsobem přípravy nebo průběhu organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí, jímž se rozumí jakékoli jednání mající charakter hrubé neslušnosti nebo výtržnosti, které hrubě narušuje přípravu nebo průběh např. fotbalového či hokejového zápasu, popř. jiného sportovního utkání, dále slavnostní shromáždění občanů k uctění významného výročí nebo náboženský nebo jiný slavnostní obřad apod. Při posuzování činů výtržnické povahy je nutné z hlediska § 358 tr. zákoníku zejména: a) uvážit intenzitu, rysy a průběh útoku (slovní či jiné, nebezpečnější projevy), b) posoudit okolnosti, za nichž byl čin spáchán (na pracovišti, na ulici, v restauraci, na shromáždění občanů, dále denní či noční doba, počet pachatelů), c) zjišťovat pohnutku činu (arogance vůči ostatním občanům, vyprovokování), d) zhodnotit následky (poranění osob, poškození věcí), e) zhodnotit osobu pachatele (dosavadní způsob života, povahové vlastnosti, kriminální minulost).

V projednávaném případě je zřejmé, že jednání obžalovaných nevyplývalo z pohnutky někoho napadnout a nebylo vedeno zjevně neuctivým a neukázněným postojem obžalovaných k zásadám občanského soužití. Jednalo se o reakci na agresivní chování poškozeného a jeho rodiny, při podezření z odcizení zboží, když poškození nechtěli na výzvu pracovníků bezpečnostní agentury vyčkat příjezdu policie. O negativním postoji obžalovaných nesvědčí ani jejich předchozí bezúhonnost vyplývající z opisů z Rejstříku trestů.

Obžalovaný Jakub S. se bránil přímému násilí ze strany poškozeného a sám utrpěl závažnější poranění, než samotný poškozený. Do útoku proti obžalovanému Jakubu S. se dle svědectví zapojil i syn poškozeného a dostal-li od obžalovaného Petra K. facku (což obžalovaný popírá), jde o jednání situaci zcela adekvátní. Obžalovaný Michal V. S. se do konfliktu zapojil za účelem rozdělení zápasících a jejich uklidnění. Prostředky, které k tomu účelu užil, uchopení za ruce poškozeného a jeho držení do příjezdu policie, se jeví soudu rovněž jako naprosto přiměřené situaci.

Sám poškozený se dopustil jednání výrazně narušující občanské soužití, jehož důsledkem bylo i poškození zdraví Jakuba S. tedy útoku proti zájmu chráněnému trestním zákonem. Ostatně byl za tento útok i pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 11. 11. 2014, č.j. 5 T 40/2013-120 s právní mocí dne 11. 12. 2014. Pokud obžalovaní užili násilí v úmyslu tento útok přerušit a bránit mu v dalším napadání, jednali zcela v souladu s ustanovením § 29 odst.1 tr. zákoníku, podle nějž i čin jinak trestný,

kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem.

Vzhledem k povaze a okolnostem útoku soud shledal jednání obžalovaných jako přiměřené situaci a nepřekračující meze nutné obrany ve smyslu § 29 odst.2 tr. zákoníku.

Soud tak neshledal u obžalovaných naplnění znaků skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst.1 trestního zákoníku a podle § 226 písm.b) tr. řádu je obžaloby zprostil.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody řádně připojili poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a Jaroslav J. [REDACTED]. Protože obžalovaní byli obžaloby zproštěni, soud poškozené odkázal s jejich nároky na náhradu škody podle § 229 odst.3 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti rozsudku je možno podat odvolání, pokud se strany tohoto práva nevzdaly. Odvolání se podává do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, k podepsanému soudu. O odvolání by rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce proti kterémukoliv výroku a je povinen uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného, obviněný proti kterémukoliv výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený se může odvolat pouze do výroku o nároku na náhradu škody. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě i odůvodněno a musí v něm být uvedeno, které výroky jsou napadány a jaké vady jsou rozsudku nebo předcházejícímu řízení vytýkány.

Okresní soud Liberci dne 27. dubna 2015

Mgr. Pavel Pachner, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Kubášová Romana